

Ferenc pápa üzenete 2020 nagyböjtjére

„Krisztus nevében kérünk: engesztelődjete ki az Istennel!” (2Kor 5,20)

Kedves testvérek!

Az Úr ebben az évben is megadja nekünk az előkészület különleges időszakát azért, hogy megújult szívvel tudjuk ünnepelni Jézus halálának és feltámadásának titkát, ami az élet alapját jelenti minden keresztény ember és az egész keresztény közösség számára. Szívünkkel és lelkünkkel szüntelenül ide kell visszatérnünk. Ez a titok nem szűnik meg abban a mértékben növekedni bennünk, amilyen mértékben mi megérinteni engedjük magunkat spirituális dinamizmusától és csatlakozunk hozzá szabad és nagyvonalú válaszukkal.

1. A húsvéti titok mint a megtérés alapja

A keresztény ember öröme a *kerygmából*, Jézus halála és feltámadása örömhírének a meghallgatásából és befogadásából fakad. Ez összefoglalja a szeretet titkát, ami „annyira valós, annyira igaz, annyira konkrét, hogy egy hiteles és őszinte dialógus kapcsolatát kínálja számunkra” (*Christus vivit* apostoli buzdítás, 117). Aki hisz ebben az üzenetben, az visszautasítja azt a hazugságot, hogy életünk csak magunktól függene, miközben valójában az Atya szeretetéből születik, az Ő akaratából arra, hogy életünk legyen és bőségben legyen (vö. Jn 10,10). Ha azonban mi a „hazugság atyjának” csábító szavára hallgatunk (vö. Jn 8,45), fennáll a veszély, hogy az értelmetlenség mélyébe zuhanunk és már itt a földön megéljük a poklot, ahogy ezt sajnos számos személyes és kollektív emberi tapasztalat is alátámasztja.

Az idei év nagyböjtjében azt szeretném üzeni minden kereszténynek, amit a *Christus vivit* kezdetű apostoli buzdításban a fiataloknak már megírtam: „Tekints a megfeszített Krisztus kitárt kezeire, hagyd magad mindig újra megváltani. És amikor közeledsz, hogy megvalld bűneidet, higgy szilárdan az irgalmasságban, ami megszabadít téged a bűntől. Szemléld Krisztus véré, amelyet nagy szeretetében kiontott és hagyd magad megtisztítani általa. Így mindig újjászülethetsz” (CV 123). Jézus halála és feltámadása nem egy múltbeli történet: a Szentlélek erejében a húsvéti esemény mindig aktuális és lehetővé teszi, hogy Krisztus testét szemléljük és megérintsük a sok szenvedő emberben.

2. Sürgető megtérés

Gyógyító hatású, ha a húsvéti titkot, amelynek az isteni irgalmasság ajándékát köszönhetjük, mélyebben is szemléljük. Az irgalmasság megtapasztalása tulajdonképpen csak egy személyes, szemtől szembeni találkozásban lehetséges a megfeszített és feltámadt Úrral, „aki szeretett engem és feláldozta magát értem”. Egy dialógusban, ami szívtől szívig, barát és barát között zajlik. Ezért annyira fontos az imádság nagyböjt idején. Ez több, mint egy kötelesség, ez egy szükségszerűség kifejeződése: viszonzása Isten szeretetének, ami mindig megelőz és segít minket. Igen, a keresztény ember abban a tudatban imádkozik, hogy nem méltó erre a szeretetre. Az imának különböző formái lehetnek, de ami Isten szemében valójában számít, az az, hogy az ima eléri és végül megpuhítja a mi kemény szívünket, hogy egyre jobban megtérjünk az Ő akaratához.

Ebben a különleges időszakban hagyjuk ezért magunkat – mint Izrael népe – a pusztába vezetni (vö. Oz 2,16) azért, hogy végre meghallhassuk vőlegényünk szavát, hogy Őt mélyebben magunkba fogadjuk és készségesebben kövessük. Minél inkább hagyjuk, hogy magunkkal ragadjanak az Ő szavai, annál inkább meg fogjuk tapasztalni nekünk ajándékozott ingyenes irgalmasságát. Ne hagyjuk a kegyelem eme idejét haszontalanul elmúlni abban a téveszmében, hogy mi magunk határozhatjuk meg megtérésünk idejét és módját.

3. Isten szenvedélyes vágya a gyermekeivel folytatott párbeszédre

A tényt, hogy az Úr újra és újra felajánlja számunkra a megtérés e különleges idejét, soha nem szabad magától értetődőnek vennünk. Ennek az új lehetőségnek a hála érzését kell ébresztenie bennünk és fel kell ráznia restségünkből. A rossz néha drámai jelenléte ellenére is életünkben – de az Egyház és a világ életében is – ez az időszak, ami a ritmusváltás lehetőségét kínálja, Isten rendíthetetlen akaratát fejezi ki arra, hogy nem szakítja meg az üdvösség dialógusát velünk. Jézusban, a megfeszítettben, akit Isten „bűnné” tett értünk (2Kor 5,21) ez az akarat elért arra a pontra, hogy minden bűnünket Fia vállára tegye, egészen – XVI. Benedek pápa szavaival – „Istennek az önmaga ellen fordulásáig” (Deus caritas est enciklika, 12). Mert Isten az ellenségeit is szereti (vö. Mt 5,43–48).

A dialógus, amelyet Isten minden emberrel folytatni akar Fia húsvéti misztériuma által, nem olyan beszéd, mint ami Athén lakóit jellemezte. Ezek „semmi mással nem töltötték az időt, csak azzal, hogy újdonságot mondjanak vagy halljanak” (ApCsel 17,21). A fecsegés e fajtája, amelyet az üres és felszínes kíváncsiság diktál, minden idők világiasságára jellemző és ma is belopakodik az életünkbe a kommunikációs eszközök elhibázott használatán keresztül.

4. Gazdagság, amelyet az ember megoszt, nem pedig magának halmoz fel

A húsvéti titkot állítani az élet középpontjába azt jelenti, hogy együttérzéssel fordulunk a megfeszített Krisztus sebei felé, amelyek a mai napig is jelen vannak a világban – a háborúk ártatlan áldozataiban, az életellenes beavatkozásokban a meg nem születettektől egészen az idős emberekig, az erőszak számos megnyilvánulásában, a környezeti katasztrófákban, a föld javainak egyenlőtlen elosztásában, az emberkereskedelem minden formájában és a profit iránti csillapíthatatlan vágyban, ami nem más, mint bálványimádás.

Ma is fontos minden jóakarátú embert meghívni arra, hogy javaiból továbbadjon valamit a nélkülözőknek. Az ilyen alamizsna egy igazságosabb világ felépítésében való személyes részvétel formája. A felebaráti szeretetnek megfelelő megosztás az embert emberibbé teszi, a felhalmozás viszont azzal fenyegeti, hogy csúffá válik, mivel önzésébe zárkózik. A gazdaság strukturális dimenzióin szabad és kell is, hogy túllépjünk. Ebből kifolyólag az idej nagybőjtben, 2020. március 26–28. között fiatal közgazdászokat, vállalkozókat és changemakereket hívtam meg Assisibe, hogy segítsenek egy, a jelenleginél igazságosabb és befogadóbb gazdasági modell kidolgozásában. Az Egyházi Tanítóhivatal többször is megfogalmazta, hogy a politika a felebaráti szeretet kiemelt formája (vö. XI. Piusz pápa beszéde a FUCI [Katolikus Egyetemi Ifjúsági Szövetség] tagjaihoz, 1927. december 18.) – ezt lehet majd a gazdaságról is elmondani, ha az ember az evangélium, a nyolc boldogság szellemével tölti be.

A következő nagybőjtre kérem a Boldogságos Szűz Mária közbenjárását, hogy befogadjuk a meghívást az Istennel való kiengesztelődésre, szívünket a húsvéti titokra irányítsuk és az Istennel folytatott nyitott és őszinte dialógusra megtérjünk. E módon azok lehetünk, aminek Krisztus a tanítványait mondta: a föld sója és a világ világossága (vö. Mt 5,13–14).

Ferenc

Kelt a Lateráni Szent János Bazilikában, 2019. október 7-én, Rózsafüzér Királynőjének emléknapján.